

findes hos Medlemmerne af Hof- og Stadsretten til at gaae over i Skifteretten. — Naar forøvrigt den samme ærede Rigsdagsmand talte endeel om personlige Tølelser og et corporativt Standpunkt, er det mig vanskeligt at svare derpaa, da jeg ikke ret har forstaaet det. Jeg forstaaer ikke, hvorledes man kan tale om, at en Sag er seet fra et corporativt eller en Corporations Standpunkt, naar netop den „Corporation“, som skulde have seet Sagen skjævt, er fremkommet med et Forslag, som strider mod Corporationens Tølelser og personlige Tilbøielighed. Men den ærede Rigsdagsmand syntes ogsaa — han maa tilgive, at jeg er saa dristig at udtale det — selv at løbe noget sur i sin Tankegang i denne Henseende, idet han i Slutningen af sit Foredrag yttrede, at det var en vanskelig Stilling, som han og Andre havde i denne Sag, idet de skulde gaae imod Hof- og Stadsretten og Justitsministeren, Rettens forrige Justitarius, ja endog imod Hof- og Stadsrettens Tølelser. Det er netop det, man ikke gjør; — tværtimod man gaaer jo med dens Tølelser. Endelig være det mig tilladt at bemærke, at, naar han vil hævde den jævne borgerlige Forstand i dette Spørgsmaal at kunne, som han sagde, vække noget til; saa skal jeg ikke benægte det; men det forekommer mig, at hans Forbring gaaer for vidt, naar han vil have, at den skal vække saavidt til, at Andre, der, som jeg haaber, foruden almindelig Mennekkforstand ogsaa have havt Velighed til at erhverve sig særlig Indsigt i de Forhold, hvorom her er Tale, skulde ansees ikke at have Forstand derpaa.

Tscherning: Jeg har ikke erklæret Noget for ikke at have Forstand; jeg har sagt, at Folk let fik en corporativ Forstand; det er Noget, vi have havt mange Exempler paa. Jeg troer, at det ærede Medlem let vil forstaae, hvorledes jeg har skjælnet mellem hans Tølelse og hans corporative Tænkning, idet han begyndte sit Foredrag med at sige, at der som han havde fulgt sin Tølelse, vilde han ganske vist gaae ind paa den samme Betragtningssmaade, som den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) havde gjort gjældende, hvorefter Skiftecommiss-

sionen skulde sondres fra Landsover- samt Hof- og Stadsretten, men da han maatte undersøge, hvad det Rette var, kom han til den Erkjendelse, som jeg formoder, han deler med Fleertallet i Hof- og Stadsretten, — thi ellers var han uforstaaelig. Altsaa kom han til Hof- og Stadsrettens Erkjendelse, som blev fremherskende tiltrods for hans Tølelse. Med Tølelsen er han med os, som see Sagen med den mere simple, sunde Forstand, og hvori blandt der ogsaa er Folk, hvis Sagkundskab han neppe forkafter, men med Hensyn til Tænkningen er han under Corporationens Herredømme; han er i Corporationens Fleertal, — at den ærede Justitsminister er med i Corporationen er jo ganske simpelt — han har saalænge været dens Formand. — Jeg vil kun gjøre en ganske ringe Bemærkning med Hensyn til hvad den ærede Justitsminister sagde. Han sagde: „Det er ikke nok, at Folk arbeide sig op igjennem en praktisk Virksomhed i det omhandlede Sag, for at de kunne være duelige til at optræde som de Ledende.“ Jeg troer, at det var Indholdet af den ærede Ministers Udtalelse (Justitsministeren: Nei!). Det var altsaa ikke Indholdet. Der er ingen Mennekker, som jeg er saa uheldig med at forstaae som den ærede Justitsminister; men jeg skal prøve en ny Formel for hvad der har været hans Tankegang, da jeg ikke vil kunne faae Ordet oftere (Justitsministeren: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning!). Jeg skal da afbryde, i Haab om, naar Ministeren har udtalt sig, igjen at kunne faae Ordet.

Justitsministeren: Jeg sagde, at man ikke kunde i de underordnede Forhold ligefrem samle sig den Indsigt, som er fornøden for at træde ind i en Skifteforvaltning, naar de underordnede Forhold ikke have været beregnede derpaa.

Formanden: Da jeg maa betragte dette som en Afbrydelse af den ærede Talers Foredrag, skal jeg atter give ham Ordet, saafremt ingen af de ærede Medlemmer gjør Indsigelse derimod.

Tscherning: Jeg har sagt, at jeg holdt mig overbeviist om, at naar Skiftecommissjonen